

CANLILARDAKİ DÜŞÜNDÜRÜCÜ ÖZELLİKLER

HARUN YAHYA

Düşünen, akıl ve vicdan sahibi olan her insan için yerde, gökte, denizin derinliklerinde, uçsuz bucaksız evrenin her köşesinde Rabbimiz'in örneksiz yaratışının sayısız delilleri bulunmaktadır. Bu ayki yazımızda Rabbimiz'in Bedi sıfatının tecellisi olarak bazı canlılarda yarattığı benzersiz özelliklerden söz edeceğiz.

Bu benzersiz özelliklere sahip olan canlılardan biri kutup ayıdır. Hepimizin bildiği gibi kutup ayıları kar fırtınalarının kimi zaman 120-140 kilometre hıza ulaştığı, yılın 12 ayında karla ve buzlarla kaplı bir bölgede, son derece zor koşullarda yaşarlar. Ancak Rahman olan Allah onları bu zor koşullara dayanıklılık gösterebilecekleri şekilde yaratmıştır. Kutup ayılarının derilerinin altında, 10 santimetre kalınlığında bir yağ tabakası vardır ve bu özellikleri gerekli olan ısı yalıtımını sağlamak için yeterlidir. Bu sayede kutup ayıları buzlu sularla saatte 10-11 km hızla, 2000 km uzağa kadar yüzerek gidebilirler. Peki tamamı karla kaplı bir yerde kutup ayıları besinlerini nasıl bulacaklardır? Kutup ayıları en çok fok balıkları ile beslenirler. Fok balıkları ise buz ve kar tabakalarının altında yaşarlar. Ama bu kutup ayılarının onları bulmasında bir problem oluşturmaz. Çünkü kutup ayılarının koku alma duyuları öylesine keskindir ki, 1.5 m kalınlığındaki kar tabakasının altındaki fok balığının kokusunu bile rahatça algılayabilirler.

Bazı canlılar soğuk havalara kış uykusuna yatarak dayanıklılık gösterirler. Peki bu canlılar donmamayı nasıl başarırlar? Bazı kurbağaların kış uykusu sırasında vücutlarında buz kristalleri oluştuğu keşfedilmiştir. Bu kurbağalardan gri ağaç kurbağası ve ilkbahar kurbağası gibi türlerin hepsi, kışları don olaylarının görüldüğü coğrafi bölgelerde yaşarlar. Kış uykusuna yattıklarında bu canlılarda hiçbir hayat belirtisi görülmez. Kalp atışları, nefes alışverişleri ve kan dolaşimleri tamamen durur. Buz, kurbağanın derisini, karnını ve kas liflerini tamamen kaplar. Öyle ki aort damarı kesildiğinde dahi kurbağalarda herhangi bir kanama olmaz, kalp ve diğer hayati organlar soluk bir renk alır. Kol ve bacaklar sert, gözler ise pusludur. Buzlar çözöldükten sonra görölen ilk hayat işareti kalbin tekrar atmaya başlamasıdır. Hayvan ilk önce seri halde nefes alıp verir. Ağaç kurbağası ve diğer canlılardaki en önemli özellik bol miktarda glikoz üretebilmeleridir. Glikoz, donmuş kurbağanın vücudunda oldukça önemli bir göreve sahiptir. Örneğin hücrelerden su çekilmesini önler, bu sayede büzölme olayı da engellenmiş olur. Böylece kurbağanın hücreleri bu donma olayından hiçbir zarar görmezler.

Zorlu koşullara dayanıklılıkları ile tanınan bir diğer canlı türü de develerdir. Kuran'da **"Bakmıyorlar mı o deveye nasıl yaratıldı."** (Gaşiye Suresi, 17) ayetiyle dikkat çekilen develer en ağır şartlardan bile etkilenmeyen vücut yapılarına sahiplerdir. Örneğin "hecin develeri" çöllerde hiç susuzluk çekmeden çok uzun süre kalabilirler. Bunun nedeni, devenin hörgücünde su depolayabilmesi değil, hörgücünde biriktirdiği yağlardır. Bu yağlar susuzluk zamanında parçalanırlar ve bu sayede hidrojen açığa çıkar. Hidrojen, hayvanın soluma sonucu aldığı oksijenle birleşir ve bu sayede devenin yaşayabilmesi için gerekli su vücut içinde oluşur. Yağın suya dönüştürölmesi ancak özel mekanizmalarla laboratuvar şartlarında elde edilebilir. Yağın kendi kendine parçalanarak hidrojen açığa çıkarması ve bunun oksijenle yine kendi kendine birleşerek suya dönüşmesi imkansızdır. Bu işlemlerin

hepsini gerçekleşmesi için özel mekanizmalar gerekmektedir ve deve bu mekanizma ile yaratılmıştır.

Çöllerde hayatta kalmanın en önemli şartı suyu idareli kullanmaktır. Suyu idareli kullanmanın bir yolu da, çoğu vaktini yerin altında geçiren canlılarda olduğu gibi, nefesi iyi kullanmaktır. Yerin altında yaşayan canlıların nefes alıp vermeleri yuvalarında nemli bir ortam oluşturur, böylece vücut yoluyla su kaybını en aza indirmiş olurlar. Afrika'nın çöllerinde yaşayan Gerbil (arka bacakları uzun olan, tüylü kuyruklu, ufak bir hayvan) bu nemi çok iyi kullanır. Bunlar uyurlarken yuvalarına kuru tohumlar koyarlar. Bu tohumlar havadaki nemi emer ve Gerbiller uyandıklarında bu tohumları yiyerek gündüz nefesleriyle kaybettikleri suyun bir kısmını geri kazanmış olurlar.

Çöllerde yaşayan başka canlılar da dayanılmaz sığağa ve kuraklığa dayanmalarını sağlayan çok önemli özelliklere sahiplerdir. Örneğin Maça Ayaklı Karakurbağası yılın en kurak dokuz ayı boyunca kendi ürettiği jelatine bürünerek bir çukurun içinde uyur. Başka bir örnek olarak çöl kaplumbağaları, kendi üst kabuklarının altındaki iki kesede yaz için su depolarlar. Salyangozlar ve karidesler ise çöllerdeki nadir yağışlardan sonra su birikintilerinde

harekete geçerler ve bu sular kurumadan yumurtalarını bırakırlar. Yumurtalarının ise çok önemli bir özelliği bulunmaktadır; bu yumurtalar güneşin kavurduğu tuzlu topraklarda bir sonraki yağmur gelene kadar çatlamadan, onlarca yıl bekleyebilirler. Eğer bu yumurtaların yağırmu bekleyebilmek gibi bir özellikleri bulunmasaydı, bu canlıların nesli ilk üremede yok olacaktı. Ancak herşeyi kusursuzca vareden Allah, onları benzersiz özelliklerle yaratmış ve onların soylarını korumuştur.

Son derece özel sistemlere sahip canlılardan biri de yunuslardır. Yunuslar bir çok özellikleri ile insanlarda hayranlık ve ilgi uyandırır. Bu özelliklerinden biri hızlarıdır. Bu hızı nasıl sağladıklarını merak eden bilim adamları çeşitli araştırmalar yapmışlar ve yunus balıklarının bedenlerinin çevresinde kusursuz bir su akışı olduğunu görmüşlerdir. Bu akışın gizi ise ancak yunus balığının derisi üzerinde yapılan araştırmalar sonucunda çözülmüştür. Yunus balığının derisi üç katmandan oluşur. Dıştaki katman ince ve çok esnektir; içteki katman kalındır ve plastik kıllı bir fırça görünümü veren ve yine esnek olan çubuklardan oluşur. Katmanların üçüncüsü olan ortadaki katman ise, süngerimsi bir maddeden yapılmıştır. Böylece, son hızla yüzen yunus balığına değen sudan bir girdap oluşmaya başladığı zaman, dış deri, bu girdabın neden olduğu aşırı basıncı iç katmanlara iletir ve iç katmanlar bu aşırı basıncı söndürürler. Oluşan girdap, böylece büyümeye zaman bulmadan kaybolmuş olur. Bu nedenle girdapların yunus balığının hızını kesici bir etkileri olmaz. Görüldüğü gibi yunusların sadece derilerindeki yapı bile son derece özel bir tasarıma sahiptir.

Baykuşların seslere karşı aşırı hassas kulaklarının bulunması da ayrı bir yaratılış mucizesidir. Baykuşların yüzlerinin iki yanında saç benzeri tüyler vardır ve bunlar ses dalgalarını toplayıp kulağın içine gönderirler. Bu tüyler ayrıca bir kulağı diğer kulaktan korur, böylece sağ taraftan gelen ses büyük ölçüde sağ kulak tarafından duyulur. Bunun yanında kulaklar kafada simetrik olarak yer almazlar. Biri diğerinden daha yüksektir. Böylece baykuş sesleri super-stereo olarak dinler ve ses çıkaran canlıyı görmese dahi onun nerede olduğunu sesin kaynağına göre tam doğru olarak tespit eder. Bu av bulmanın çok zorlaştığı karlı havalarda önemli bir avantajdır.

Doğada karşılaştığımız tüm canlılar, birbirinden son derece farklı ama aynı zamanda tam kendi ihtiyaçlarına uygun sistemlere sahiptirler. Bu konudaki bir diğer örnek şöyledir: Bitkiler için zehirli tohumlarının olması etkili bir korunma yöntemidir ama bazı kuşlar bu tehlikeden nasıl korunacaklarını çok iyi bilirler. Macaw'lar (Amerika'ya özgü bir çeşit papağan türü) zehirli tohumları alma konusunda uzmandırlar. Dev bir kancayı andıran gagaları ile çok sert kabukları bile kırabilen bu kuşlar zehirli tohumları yedikten sonra hemen kayalıklara doğru uçarlar ve orada bulunan killi kaya parçalarını kemirip yutarlar. Bu killi kaya parçaları tohumların içindeki zehiri emer ve böylece kuşlar yiyeceklerinin besin maddesi taşıyan kısımlarını zarar görmeden sindirebilirler.

Küçük vücutlarında bir teknolojiyi barındıran ateş böcekleri de üstün ve güçlü bir Yaratıcı olan Rabbimiz'in yaratış delillerinden biridir. Normal bir ampul elektrik enerjisinin ancak %3-4'ünü, bir floresan ampülü ise, ampüle giren elektrik enerjisinin %10'unu ışıığa dönüştürebilir, enerjinin kalan kısmı ise ısıya dönüşür. Bu üretimdeki bir kayıptır. İdeal olan %100'lük bir verimdir. Ateşböcekleri ise, mühendislerin ulaşmaya çalıştıkları ama başaramadıkları %100 verimle ışık üretimi işlemini küçük bedenlerinde gerçekleştirirler. Ateşböceğinin karın bölgesinde bir ışık organı vardır. Bu ışık organında birbirine çok yakın bölümlerde, ışık vermede rol alan iki temel kimyasal madde üretilir. Lusiferin ve lusiferaz olarak adlandırılan bu iki maddenin birbiriyle karışması ışıldamanın olabilmesi için yeterli değildir. Bu maddelere oksijen ilave edilmesi gerekir. Bu nedenle ateşböceklerinde, solunum sistemi ışık verme organında geniş bir yer kaplar. Son derece karmaşık bir seri işlem sonucunda ateşböcekleri tam 3 saat boyunca ışık verebilirler.

Burada sayılanlar Allah'ın sayısız yaratış delillerinden sadece birkaçıdır. Görüldüğü gibi her canlı bulunduğu ortama en uygun, yaşamını ve soyunu devam ettirebileceği, rızkını bulabileceği en üstün özelliklerle donatılmıştır. Sonsuz merhametin ve şefkatin sahibi olan Rabbimiz, hiçbir canlıya rahmetini ve nimetini esirgememiştir. Canlıların sahip oldukları bu özellikler inananlar içinse birer ayettirler:

Şüphesiz, müminler için göklerde ve yerde ayetler vardır. Sizin yaratılışınızda ve türetilip yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3-4)